

JOSEP MORAN

HOMENATGE AL DOCTOR BADIA

En aquesta ocasió d'homenatjar el doctor Badia evocant algun fet que sigui significatiu de la nostra relació amb ell, m'he recordat de molts actes, com per exemple de les reunions que fèiem al Miracle, on residia llavors Jordi Bruguera, preparant el Cinquè Col·loqui de l'Associació de Llengua i Literatura Catalanes que tingué lloc a Andorra el 1979. Hi fèiem vida familiar: recordo que hi anàvem amb els cònjuges i també, tant Joaquim Rafel i Lídia Pons com nosaltres, amb els nostres fills, que llavors eren ben petits, infants, i que jugaven acompanyats de llurs mares sense risc en aquell lloc mentre nosaltres fèiem les reunions. Això devia ser probablement l'any 1978, o el 1977; potser ells se'n recorden més bé.

Però sobretot em vull referir al fet que el doctor Badia, essent llavors rector de la Universitat de Barcelona, va promoure l'edició de la meva tesina de llicenciatura *El capbreu de Castellbisbal*, i que el pròleg que hi va fer acaba amb aquest record de la seva infantesa, que ara em plau reportar i amb el qual acabo les meves paraules d'ara:

Desitjaria d'afegir una darrera nota, ara de caire personal. El capbreu ací editat es refereix a Castellbisbal, població en la qual jo tinc velles arrels familiars. Reconec que em commogué de veure estampat al llibre, tot just havent-ne començat la lectura, el nom de Canyadell, que a mi m'era ben conegut. En efecte, la masia de Can Canyadell es trobava dins la zona que recorriem, de petits, en les nostres passejades i excursions. Que el lector vulgui excusar-me per aquesta evocació.